Dirk Geerd Hamer

written by Vladimír Bartoš | 22. 4. 2023

• narodil se 11. března 1959 v Marburgu,

• 18. srpna 1978 na ostrově Cavallo na Korsice byl smrtelně zraněn,

• zemřel 7. prosince 1978 v Heidelbergu,

• a byl pohřben v Římě pod hradbami města vedle pyramidy.

Dirku, můj synu,

před dvěma lety se den stejný jako dnes, stal nejtemnějším dnem mého života a jeho hodiny těmi nejtěžšími! Můj milovaný syn Dirk mi zemřel v mém náručí. Žádný okamžik předtím ani potom nebyl tak strašný, tak nepopsatelně zničující! Myslel jsem si, že pocity bezmoci, opuštění a nekonečného smutku by mohly postupně slábnout. Ve skutečnosti jsou však čím dál tím silnější. A já už nejsem tím, kým jsem býval.

Můj nebohý synu, co všechno jsi musel vydržet, co všechno jsi musel protrpět a nikdy sis nestěžoval. Co bych za to dal, abych místo Tebe mohl zemřít já!

Každou noc se ke mně vracíš a umíráš v mém náručí, 730 nocí odcházíš po mém boku a já Tě nechci nechat jít. Krutý osud si Tě však vždy vezme. Pokaždé zůstávám bezmocný, křičím jako před dvěma lety, pláču a nemohu se uklidnit. Jsem zmatený jako jsem byl tehdy mezi těžkými pacienty a apatickými, nelidskými a krutými lékaři a zdravotními sestrami, kteří mě nechali samotného po tvém boku, když jsi umíral.

Ty, nádherný kluk, jsi odcházel jako král, hrdý, vznešený a přesto křehký. Bez ohledu na všechna ta muka, všechny hadičky v žilách a tepnách, navzdory intubaci a strašlivému dekubitu. Odmítl jsi podlost a zlomyslnost svých trýznitelů a jen jsi pokynul hlavou: „Tati, nevědí, co činí.“ V posledních dnech jsi mluvil jen očima. Ale já jsem rozuměl každému z tvých slov.

Rozuměl jsi všemu, co jsem ti na konci říkal: Že tvůj otec a tvá matka tě budou nekonečně milovat, a že navždy zůstaneš a budeš dělat všechno s námi? A že teď musíš být moc silný a snít svůj dlouhý sen? Souhlasil jsi a já jsem si jistý, že jsi všechno pochopil navzdory svému boji se smrtí.

Jen jednou, když už jsi měl zavřené oči, mé slzy dopadaly na tvoji tvář a slyšel jsi mě plakat, jsi trochu rozrušeně pohnul hlavou jako bys chtěl říci: „Tati, nemusíš plakat, navždy zůstaneme spolu.“

Můj synu, nechci se před nikým stydět. Pláču tak často. Pokaždé, ale jen když mě nikdo nevidí. Neber si to špatně. Vím, že jsi svého otce nikdy neviděl plakat. Ale nyní jsem také tvým žákem a jsem na Tebe smutně hrdý za to, s jakou důstojností jsi nám předešel velkou branou smrti. Avšak ani tato hrdost nemůže uklidnit mé zoufalství, když každou noc znovu a znovu umíráš v mém náručí a zanecháváš mě v beznaději.

Tento obrázek nakreslil můj syn v Římě, když mu bylo osmnáct let. Je to jeho autoportrét, na kterém se rok před svou smrtí namaloval jako osmdesátiletý.

Můj Dirk mi nejprve pomohl pochopit celkový kontext rakoviny a následně mě pomalu zasvětil do celé medicíny.

Objev GNM

Pro žijící lidi byl objev celkového kontextu a mechanismu rakoviny zřejmě obtížný. Proto s ním přišel… nebožtík. Předám vám jeho odkaz. Můj syn nám svojí smrtí nejen poskytl příležitost pochopit tyto souvislosti, ale myslím si, že i po smrti je nadále aktivní součástí tohoto objevu. A to v mnohem větší míře, než si vůbec dokážeme představit.

Stalo se totiž následující: v září 1981 jsem si myslel, že jsem konečně odkryl systém geneze rakoviny – DIRK HAMERŮV SYNDROM. Tento objev mi připadal grandiózní. V noci jsem pak měl opět sen, ve kterém se mi zdálo o mém synovi, který se mnou ve snech často diskutoval. Jako vždy se na mě laskavě usmíval a pravil: „Geerde, to, co jsi objevil je správné, naprosto správné. Mohu ti to takto říci, protože teď o tom vím více než ty. Učinil jsi úžasný objev, který vyvolá revoluci v medicíně. Můžeš ho zveřejnit na mou zodpovědnost. Ale musíš pokračovat ve studiu, protože jsi ještě nezjistil všechno. Ještě Ti chybí dvě důležité věci.“

Probudil jsem se a pamatoval jsem si každičké slovo našeho rozhovoru. Byl jsem klidný a od toho okamžiku naprosto přesvědčený, že DIRK HAMERŮV SYNDROM je správný. Do té doby jsem prozkoumal asi 170 pacientů. Zavolal jsem také panu Oldenburgovi z bavorské televize, se kterým jsem v květnu 1978 v Mnichově na kongresu chirurgů dělal krátkou reportáž o Hamerově skalpelu. Dojel do Oberaudorfu a natočil krátkou reportáž, která se v Bavorsku vysílala 4. října 1981. Ve stejné době byla tato událost publikována také v televizi RAI. Začal jsem studovat další případy. Moc dobře jsem věděl, že za krátkou dobu mi zakážou dělat testy na klinice, protože mé výsledky byly v rozporu se závěry oficiální medicíny.

Tím, že jsem nejen shromažďoval další případy, ale hlavně, že jsem je zkoumal systematicky a plánovitě, jsem došel k mimořádným zjištěním: např. že rakovina děložního čípku má vždy velmi specifickou konfliktní zkušenost sexuálního charakteru. Naopak rakovina prsu souvisí vždy s obecně lidským konfliktem – často včetně dynamiky matka-dítě. Rakovina vaječníků pak reaguje na konflikt ztráty nebo na genitálně-anální konfliktní obsah.

Přeloženo z:

Hamer R. G.: El testamento de una Nueva Medicina. Parte I. Las 5 leyes biológicas de la naturaleza – Fundamento de toda la medicina. Amici di Dirk, 1998, str. 3-4.

Přeložila: Lenka Bednářová, publikováno s jejím laskavým svolením

Odkaz na webové stránky Lenky Bednářové:

Leňa a její blog – o dětech, výchově, vzdělávání, vztazích a zdraví (lenkabednarova.cz)